

προβάτων ἀπερύκωσιν; ῥ Καὶ μάλα, ἔφη. μάλλον γάρ μοι λυσιτελεῖ τρέφειν, ἢ μή. ῥ Οὐκ ἂν ἐν θρέψαις καὶ ἀνδρα, ὅστις ἐθέλοι τε καὶ δύναιτο σὲ ἀπερύκειν τὲς ἐπιχειρῶντας ἀδικεῖν σε; Ἡδέως γ' ἂν, ἔφη, εἰ μὴ φοβοίμην, ὅπως μὴ ἐπ' αὐτόν με τρέποιτο. ῥ Τί δ'; ἔφη, ἔχ' ὁράς, ὅτι πολλῶ ἠδιόν 3 ἔστι, χαριζόμενον οἴω σοὶ ἀνδρὶ ἢ ἀπεχθόμενον, ὠφελείσθαι; εὖ ἴσθ' ὅτι εἰσὶν ἐνθάδε τῶν τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ πάνυ ἂν φιλοτιμηθεῖεν φίλω σοι χρῆσθαι.

Καὶ ἐκ τούτων ἀνευρίσκουσιν Ἀρχέδημον, πάνυ μὲν 4 ἱκανὸν εἶπεῖν τε καὶ πρᾶξαι, πένητα δέ. ἔ γάρ ἦν οἷος ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν, ἀλλὰ, φιλόχρηστος τε καὶ εὐφυέστερος ὢν, ἀπὸ τῶν συκοφαντῶν λαμβάνειν.

Τέτω

§. 2. ἀπερύκωσιν] Simplex est in Paris. I ἐρύκωσιν.

§. 3. οἴω σοὶ ἀνδρὶ] Eleganter, pro ἀνδρὶ, οἷός σου εἶ, de qua forma v. Graev. Lect. Hesiod. ad Ἔργ. 314. Ern. Imitatur hanc formam dicendi Lucianus in Toxari, ut iam monuit Hindeburgius; ἐστὶ μὲν ὁ Φαῦλον τὸ ἔργον, ἀνδρὶ οἴω σοὶ πολεμιστῇ μονομαχῆσαι. Cf. ad Cyrop. VII, 3, 13.

ἀπεχθόμενον] Sic edd. vett. et Paris. Sed Steph. dat ἀπεχθανόμενον.

ἀνδρῶν] Int. τινές.

§. 4. καὶ ἐκ τούτων] Xenophonitis oratio. Hoc consilio probato, quaeque sunt, atque ex eorum numero esse reperiri Archedemum. vid. c. 7, §. 12. Ἀνευρίσκωσιν nihil amplius significat, quam simplex, ut mox §. 5. Ern.

κερδαίνειν] Ed. Paris. κερδάναι, quod a seq. λαμβάνειν repudiatur.

καὶ εὐφυέστερος ὢν ἀπὸ] Haec lectio, quam recte commendant Ruhnkenius et Ernestus, debetur vni codici Vossiano, quem Ernestus dicit MStum I. In caeteris libris est lectio inutilis καὶ ἔφη, ῥᾶστον εἶναι ἀπὸ, partim per oscitantiam librarii, alius dictata minus diligenter excipientis, partim

per grammatice correctionem orta. Ruhnkenius quidem illud ὢν, tanquam alienum, deleri iubet, sed, saluo sensu, hoc minime fieri debet. Nam infinitivus λαμβάνειν refertur ad idem οἷος, ad quod κερδαίνειν, sc. ὢν, h. e. quia erat, pertinet ad participia φιλόχρ. et εὐφυέστερος. Quod si λαμβάνειν copulandum esset cum εὐφυέστ., auctor scripsisset πρὸς τὸ λαμβάνειν. Id quod patet ex ipso loco Cyrop. I, 6, 32, quem Ruhnkenius ipse laudat, γενόμενοι δέ τινες ὅπως εὐφυεῖς καὶ πρὸς τὸ εὐῖ εξαπατᾶν καὶ πρὸς τὸ εὐῖ πλεονεκτεῖν, ἴσως δέ καὶ πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν ἢ ἀφυεῖς ὄντες, ἢ ἀπείχοντο ἢ ἀπὸ τῶν φίλων etc. Locum nostri autem sensus est hic: Non enim erat is, qui abs quouis homine lucrum caperet, sed, quia viros honestos amabat et prae caeteris ingeniosus erat (h. e. ingenio praeditus erat ad impostores ipsos inducendos in fraudem), a sycophantis potius sumeret. Ceterum Archedemus hic forte idem qui Erasimidem ducem peculatus reum fecit, teste Xenophonte H. G. I, 7, qui addit: τότε προσπηκῶς ἐς Ἀθήνας. quibus verbis demagogum potentiam significavit, ut III,

§. 3